

ਸਮਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਰੀ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੁਣ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗੀ।

(13) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਠੋਸ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੋਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਸੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ STC 1 ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 1986 ਦਾ, ਪਿਛਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

(14) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: -

"ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹਰਿਆਣਾ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਤਹਿਤ 12 ਦਸੰਬਰ, 1983 ਦੇ ਵਧੀਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ II ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ। 1973?"

(15) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਸਮੇਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਹਵਾਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ 1988 ਦੇ GSTR 14 ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਮਾਨਯੋਗ ਐਨ.ਕੇ.ਸੋਢੀ, ਜੇ.

ਹੰਸ ਰਾਤ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਸੈਂਟਰਲ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟੇਡ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਅਤੇ
ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1992 ਦਾ CWP 6907.

11 ਅਕਤੂਬਰ 1995

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950- ਆਰਟੀਕਲ/ 226/227 - ਉਦਯੋਗਿਕ ਨਿਰਣਾ - ਮੰਗ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ
ਦੋਰੀ - ਵਿੱਚ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ

ਹੰਸ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਅਤੇ 165
ਹੋਰ (ਐਨ.ਕੇ. ਸੋਢੀ, ਜੇ.)

1980 — 1989 ਵਿੱਚ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ — ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਗੈਰ-ਵਿਖਿਆਤ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ — ਅਵਾਰਡ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 8 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਲੰਮੀ ਅਣ-ਵਿਆਖਿਆ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਦੇਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਫਾਲਤੂ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਲਈ ਇੱਕਲੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇਰੀ ਲਈ ਵਾਜਬ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਦੇਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੁਰਾਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਜਾਂ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਤੋਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜੋਖਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਸਥਿਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੩)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਅਸਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

(ਪਰਾ ੩)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਬੀਨਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਡਾ .

ਡੀ.ਵੀ. ਸ਼ਰਮਾ, ਸੁਸ਼ਮਾ ਚੋਪੜਾ ਦੇ ਨਾਲ ਵਕੀਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਨ ਕੇ ਸੋਢੀ ਜੇ.

(1) ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰਿੱਠ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 6907 ਐਂਡੀਆਰ 1992 ਅਤੇ 4479 ਆਫ਼ 1994 ਦਾ ਸੋਢੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਬਠਿੰਡਾ ਦੇ ਅਵਾਰਡਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ 1992 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 6907 ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਤੱਥ ਲਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 14 ਮਾਰਚ, 1980 ਤੋਂ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਸੈਟਰਲ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ, ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1980 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ, ਚਾਰਜ-ਸ਼ੀਟ ਦੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।, ਜਾਂਚ' ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ। ਉਸਨੇ 8 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਗਸਤ, 1989 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ 240 ਦਿਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਇੱਕ ਅਨੁਚਿਤ ਕਿਰਤ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਖਤਮ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ 240 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸੇਵਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਖਰੀ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1980 ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਪਰੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਇੱਕ ਅਨੁਚਿਤ ਕਿਰਤ ਅਭਿਆਸ ਸੀ ਪਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ 8 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਣਜਾਣ ਐਡ ਦੇਰੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਨੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। . ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਹਵਾਲਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ tfrjns ਅਵਾਰਡ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(3) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਬੀਨਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਲੈਬਪੁਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਹੋਰ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਤਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ. ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਇਸ ਨੂੰ ਢਾਲ ਸਕਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। 8 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਣਜਾਣੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਾਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਦੇਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਫਾਲਤੂ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਲਈ ਇੱਕਲੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇਰੀ ਲਈ ਵਾਜਬ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਦੇਰੀ ਲਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਤੋਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜੋਖਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਸਥਿਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਆਖਰਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਈ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਜੇਕਰ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕੇ ਬਦਲਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਲੰਮੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ।

ਵਕੀਲ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਪੀ ਕੇ ਜੈਨ, ਜੇ. >]67

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਵੀ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਾਲ ਬਿਤਾਏ ਹੋਣਗੇ। ਸਨਅਤੀ ਝਗੜਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਮਕਸਦ ਹੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਫਾਲਤੂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਜਾਂ ਮੰਨਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕੀ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਬਾਸੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 8 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਅਸਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

(4) 1994 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4479 ਵਿੱਚ, ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 17 ਫਰਵਰੀ, 1988 ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੇ 17 ਫਰਵਰੀ, 1990 ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ।

(5) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਮਾਨਯੋਗ ਪੀ.ਕੇ ਜੈਨ, ਜੇ.

ਵਕੀਲ ਚੰਦ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1995 ਦਾ CrI. ਐਮ. ਨੰਬਰ 7470-ਐਮ .

15 ਜਨਵਰੀ 1996

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950- ਆਰਟੀਕਲ। 226/227— ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973— ਐੱਸ. 482— ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰਿਹਾਈ ਸੰਬੰਧੀ ਹਦਾਇਤ — ਐੱਸ. 2(D)- ਏਡਜ਼ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ (HIV-1)~ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇਲ ਵਿਚ ਬੰਦ—ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਘਿਨਾਉਣਾ ਸੀ-ਦੋਸ਼ੀ ਏਡਜ਼ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਕਰਮਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਾਇਰਸ—ਲਾਈਵ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਅਸਵੀਕਾਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ— ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸਾਰਥਕਤਾ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਦੰਡ ਨੀਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਣਾ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੀ ਕੈਦ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਵਜੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ